Hürriyet
GAZETESİ'NİN ÜCRETSİZ EKİDİR

KÜÇÜK

Ayşegül

Bisiklet Kazası

YAZAN: GILBERT DELAHAYE / RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

casterman MARSIK KİTAP

YAZAN: GILBERT DELAHAYE
RESİMLEYEN: MARCEL MARLIER

KÜÇÜK Ayşegül

Bisiklet Kazası

MARŞIK KİTAP
casterman

Mevsim kıştı.
Araba tekerleği izlerindeki su birikintileri donmuştu.
Tavşanlar yuvalarına gizlenmişlerdi.
Kuşlar suskunlaşmışlardı. Ayşegül köye gidiyordu. Yaklaşan bayrama hazırlık yapmak için arkadaşı Nilüfer'e söz vermişti.
"Çabuk ol Pantufla! Geç kalıyoruz!"
"Dur!Yavaş ol!"
Ayşegül pedalları hızla çeviriyordu. Arkasına bakınca birden dengesini yitirdi ve "PAT!" Yere yuvarlandı!

Pantufla
yere düşen
Ayşegül'e yardım
etmek istiyordu.
"Haydi, kalkmaya
çalış!"
"Hayır Pantufla!
Yapamayacağım!
Olanaksız!
Bacağım
çok kötü acıyor."

Kimi yardıma çağırmalı? Postacıyı mı yoksa çiftçi amcayı mı?
Oradan geçen kimse yoktu. Öğrenciler de yoktu.
Yarıyıl tatiline girmişlerdi.
Zaman geçiyordu. Neredeyse akşam olacaktı. Hava da soğuktu.
Ne yapmalı?
Pantufla birden tarlaların arasından koşmaya başladı.
"Nereye gidiyorsun Pantufla? Beni yapayalnız bırakma!"

Çiftçi amca gece bastırmadan işini bitirmek için hızla çalışıyordu.
"Hayır ola Pantufla? Senin ne işin var burada?"
Köpeğin çok tedirgin bir durumu vardı.
"Çabuk! Çabuk! Gelmen gerekiyor!"
"Sanırım önemli bir şey oldu," diye düşündü çiftçi amca.
"Gidip bakalım!"
Çiftçi amca yaralı Ayşegül'ü yolun üstünde görmekte gecikmedi.
Hemen cankurtaran arabasını çağırdı.
Her şey son hızla olup bitti...

Kısa bir süre sonra Ayşegül kendini hastanede buldu. Endişeliydi. Anne ve babasına kim haber verecekti?

"Haber verildi bile," dedi doktor.

"Telefonla durum onlara bildirildi."

"Acaba bacağım kırıldı mı?"

"Radyografide göreceğiz."

"Acaba tekrar yürüyebilecek miyim?"

"Düşündüğün şeye bak! Elbette yürüyeceksin!"

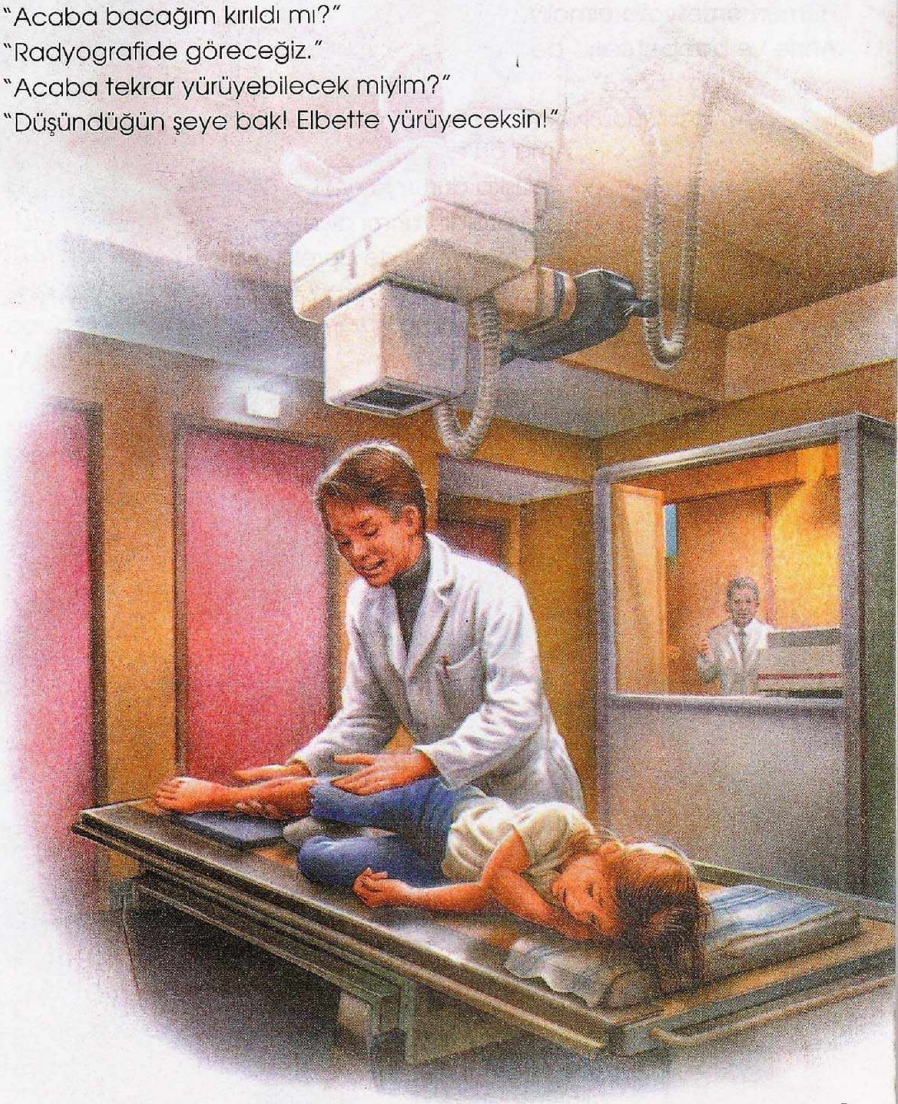

Annesi durumu öğrenmek için
sabırsızlanıyordu.
"Kötü bir kırık var," dedi cerrah.
"Radyografide açıkça görülüyor.
Hemen ameliyata almalıyız."
Anne ve baba "peki" dediler.

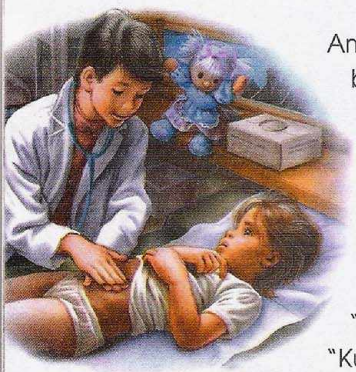

Ama bu arada
başka durumlar ve
yaralar var mı diye
muayene de gerekiyordu.
"Bastırınca buran
acıyor mu?
Hayır mı?
Peki, buran?"
"Bir şey yok."
"Kulaklara da
bakalım..."

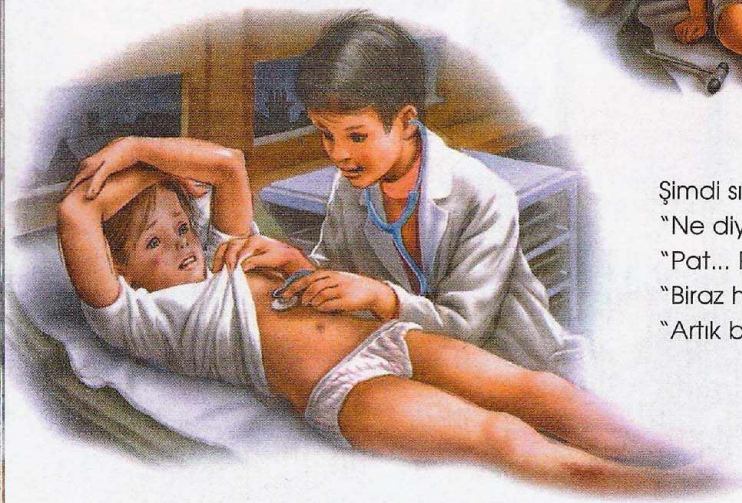

Şimdi sıra kalpte.
"Ne diyor?"
"Pat... Pat... Pat..."
"Biraz hızlı atıyor."
"Artık bitti mi?"

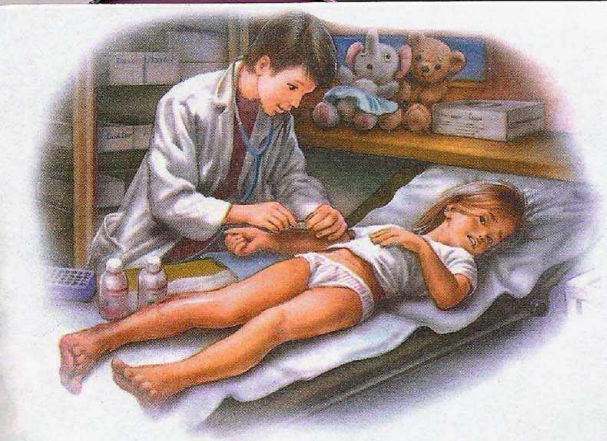

"Bir de kan alalım, tamam... Uzun sürmez... Bitti bile"
Hastabakıcı Ayşegül'ü ameliyathaneye götürürken:
"Banan güven," dedi küçük kıza.

"Her şey çok iyi olacak. Operatör bacağını iyileştirecek. Hiç merak etme!"
"Acı duyacak mıyım?"
"Yok canım! Anestezi uzmanı seni uyutacak. Hiçbir şey duymayacaksın. Kesinlikle..."
"Annemi görmek isterim. Nerede acaba?"
"Uzakta değil. Uyanınca göreceksin."

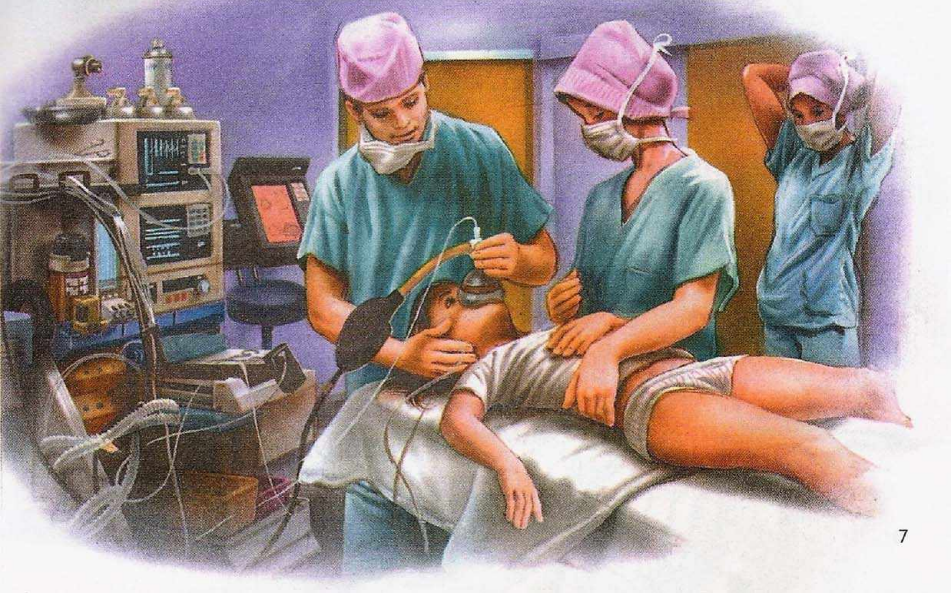

Hastabakıcı doğru söylüyordu. Bütün ameliyat boyunca Ayşegül derin bir şekilde uyudu.

Ayşegül odasına döndüğünde hiçbir şey hatırlamıyordu. Uzun bir tünelden çıkmış gibiydi. "Ayşegül, beni duyuyor musun? Ben annenim, yavrum."

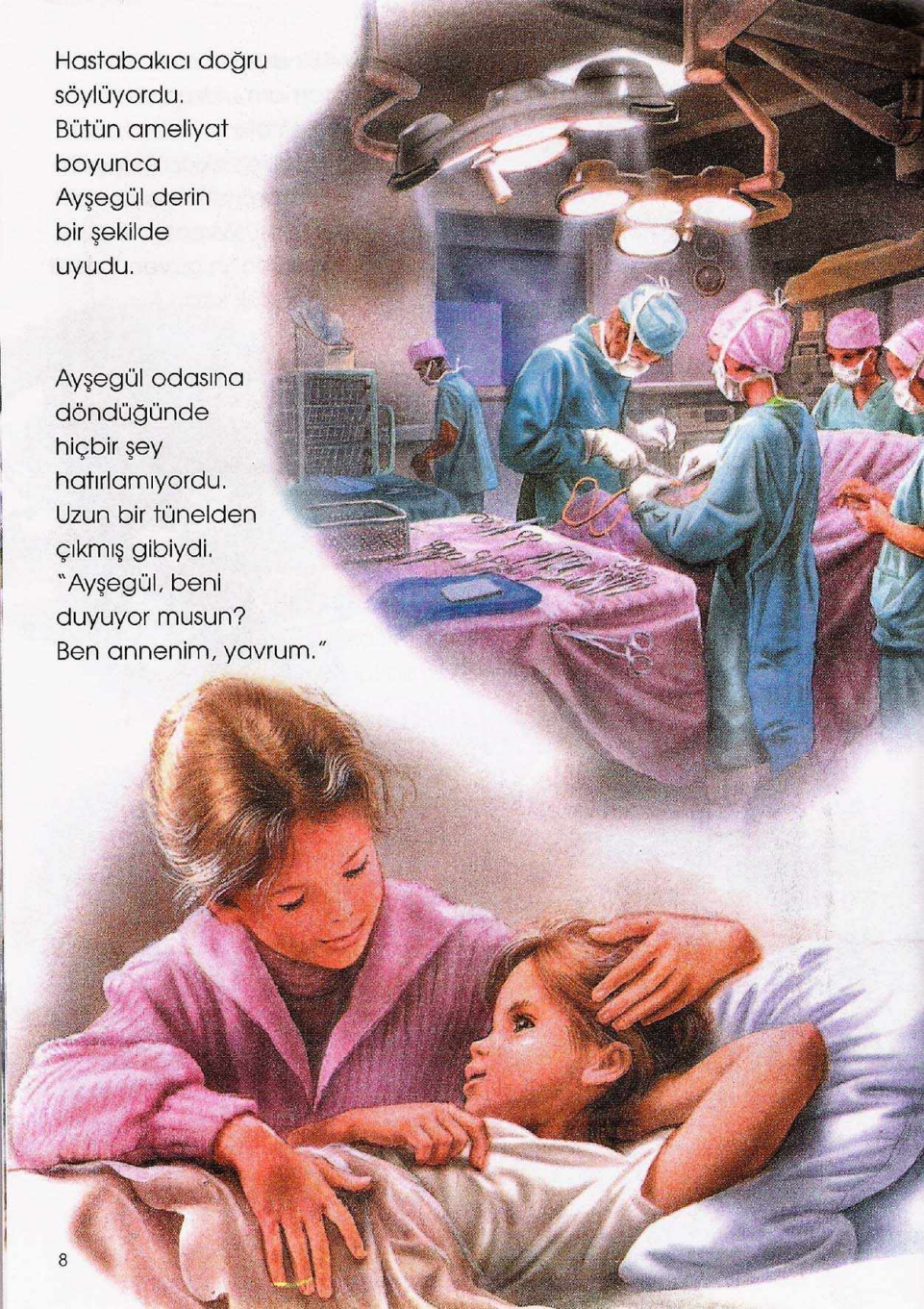

Kapı vuruluyordu... Babası, Can, Nilüfer ve Funda onu görmeye ve durumunu sormaya gelmişlerdi.

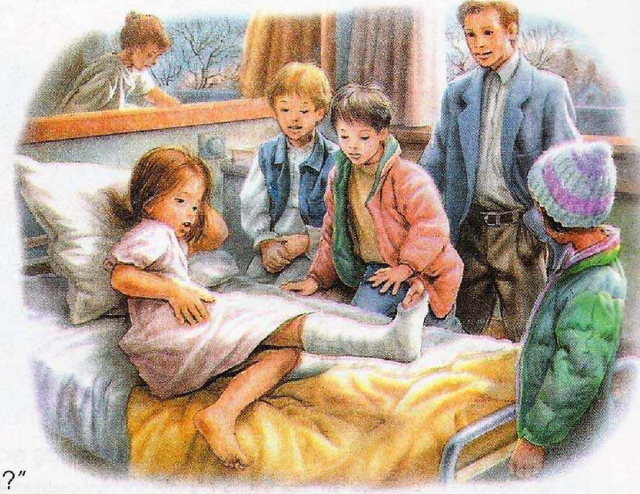

"İyiyim, iyiyim," dedi Ayşegül. "Başım hâlâ biraz dönüyor. Bacağım çok ağır, hem de çok! Bakalım bu alçıyla nasıl yürüyebileceğim?"

"Üzülme! Birkaç hafta sonra alçıyı çıkaracaklar ve sen de eskisi gibi yürüyeceksin!"

"O akşam biz seni bekledik durduk," dedi Nilüfer.

"Bir şeyden haberimiz olmadığı için çok da meraklandık."

"Pantufla ne olmuş peki?"

"Çiftçi onu alıp evine götürmüş. Zavallı köpek! Bitkin haldeydi. Onun hakkını ödeyemezsin!"

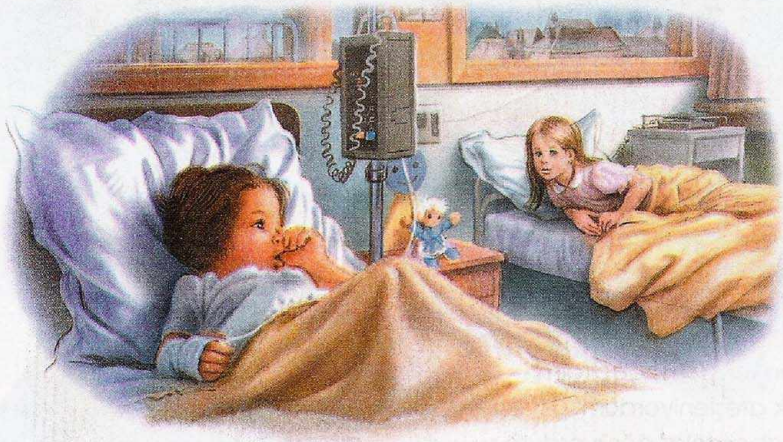

Ayşegül'ün bir oda arkadaşı vardı. Kızcağız apandisit ameliyatı geçirmişti. Annesi akşam onu görmeye geldi.

İki küçük kız tanıştılar.
"Senin adın ne?
Burada uzun
zamandır mı
kalıyorsun?"

"Benim adım Şenay. Üç gündür hastanedeyim. Bir kız kardeşim, iki erkek kardeşim var. Bir de kendisi siyah, ayakları beyaz kedim var..."

"Benim adım da Ayşegül. Ben köpekleri severim."

İnsan hastanede arkadaş edinir.
Ayşegül'le Coşkun da arkadaş oldular.
Coşkun her sabah Ayşegül'ü görmeye geliyor.
"İstersen seni oyun salonuna götürebilirim."
"Tamam. Haydi gidelim."
"Bacağın nasıl kırıldı?"
"Bisikletten düştüm."

"Ben menenjit geçirdim.
Çok ateşleniyordum.
Karabasanlar görüyordum.
İki hafta yatakta kaldım.
Ama şimdi daha iyiyim."

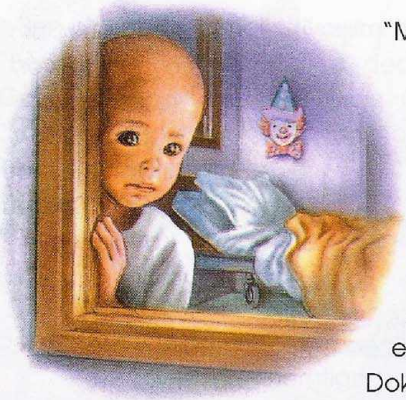

"Merhaba Mine!"
"Neden o çocuk odasından
hiç çıkmıyor?"
"Orası steril bir oda. Mikroplardan
arındırılmış bir odadır.
Mine'nin hastalığı zor iyileşen
bir hastalıkmış. Ama o sabırla
bekliyor. Saçları döküldü.
Ama yeniden çıkacakmış ve
eskisinden güzel olacakmış.
Doktor öyle söylüyor...
Sonra da hastaneden çıkacak"
"O zaman bizimle oynamaya gelir."
Mine camın ardından onlara el salladı.

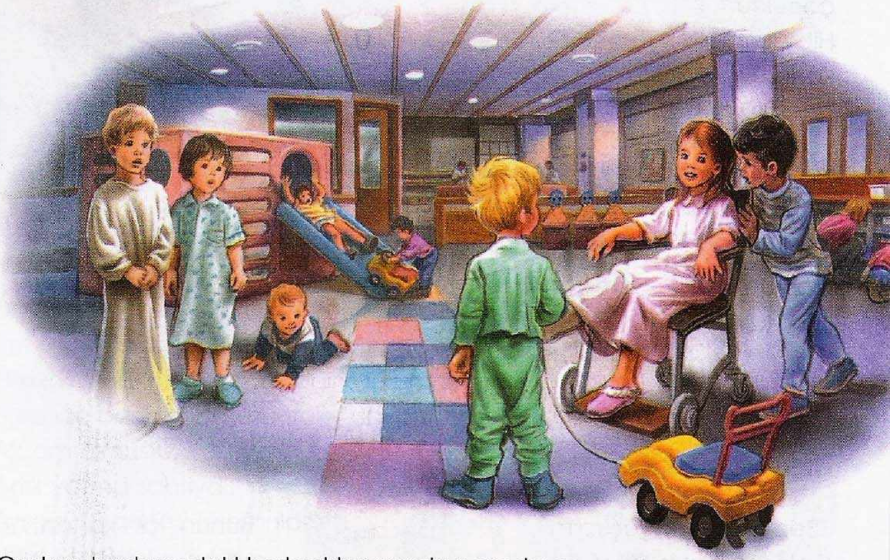

Coşkun hastanedeki herkesi tanıyordu neredeyse.
Hastanenin koridorlarında hiç yolunu yitirmiyordu.
"İşte oyun salonuna geldik. Haydi girelim!"

Burada evcilik oynanabiliyor, resim yapılabiliyor, kitap okunabiliyordu. Kaydırak bile vardı!

"Yarın eğlence var," dedi eğitmen hanım.
"Kendi aramızda eğleneceğiz."
"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu Koru.

Koru minicik bir oğlan çocuktu.
Hiç durmadan konuşuyordu.
"Bir sürü maske yapacağız," diye cevap verdi Coşkun.

"Bunun için karton, makas, guvaş boya, fırça gerekiyor...
Bir de sabırlı olmak..."

"-Ben bir kaplan olmak istiyorum. Korkunç bıyıklarım olacak!"
"Ben bir köpek olmak isterim," dedi Koru. "Kocaman bir köpek.
Gözleri ateş gibi, dişleri sivri! Adım Canavar olsun! Kaplanları avlayayım!"
"Ya sen Ayşegül, makyajını yapmamı ister misin?" diye sordu Coşkun.
"Sen Pamuk Prenses ol."
"Hayır, ben bir Çinli prenses olmayı yeğlerim."

"Merhaba çocuklar!
Uslu duruyor musunuz?"
"Evet...Evet..."

Kim bu yeni gelenler? Palyaço Tonton ile Doktor Bonbon...Hasta çocukları eğlendirmek için gelmişlerdi. Palyaçonun benekli pantolonu, başında peruğu ve boynunda kelebek kravatı vardı.
Doktor Bonbon da beyaz bir önlük giymişti.
Reflekslerini ölçmek için Ayşegül'e yaklaştı.
"Pekâlâ, bakalım bu bacağın durumu nedir?"
Eğlence başlayınca üzüntüler uçup gitti.
Akşam olmuştu.
Artık yatma saatiydi.
Ayşegül'ü annesi telefonla aradı.
Uzun uzun konuştular.
Ayşegül'ü uyku bastırdı.
"İyi geceler Ayşegül!"

Ayşegül çok uyudu. Uyandığında geç olmuştu.
Kalktı, elini yüzünü yıkadı,
saçlarını taradı.
Coşkun odasında
olmalıydı.
Ona günaydın
demeye gitti.

Coşkun'un odası boştu. Temizlikçi kadın camları siliyordu.
bir yandan da şarkı mırıldanıyordu.
Çünkü hava güneşliydi ve ertesi gün
pazardı.
"Günaydın Ayşegül, nasılsın
bakalım?"
"Coşkun'u görmek istemiştim."
"O hastaneden çıktı. Babasıyla
birlikte gittiğini gördüm."
"Size hiçbir şey söylemedi
mi?"
"Hayır. Eve döndüğü için
çok sevinçliydi."

Ayşegül birden kendini
çok kötü hissetti.
"Coşkun belki oyun
salonundadır," diye
düşündü. Ama hayır,
orada da yoktu!
Artık hiç kuşku yoktu:
Coşkun hastaneden gitmişti.

Ayşegül Coşkun ile
iyi arkadaş olmuştu.
Elbette Koru da vardı.
Üzüntüye kapılan
Ayşegül bu arada
küçük oğlanı unutmuştu.
"A! İşte Ayşegül burada!
Seni her yerde aradım.
Sana bir mektup var."
"Bana mı? Mektup mu?"

"Coşkun bana verdi.
Sanaymış...
Bu sabah sen hâlâ uyuyordun.
Seni
uyandırmak istemedi.
Çabuk aç da oku!"

Ayşegül,
Sana haber veremeden bu kadar çabuk
gittiğim için senden özür dilerim!
Bu sabah babam geldi. Acele etmemiz gerektiğini söyledi.
Dağa, tatile gidiyormuşuz. Dönünce sana haber vereceğim.
Adresim aşağıda yazılı.
Senin de çabucak
iyileşmeni dilerim.
Pantufla'ya selam!
Görüşmek üzere,
hoşça kal.
Coşkun

Hürriyet
GAZETESİNİN ÜCRETSİZ EKİDİR

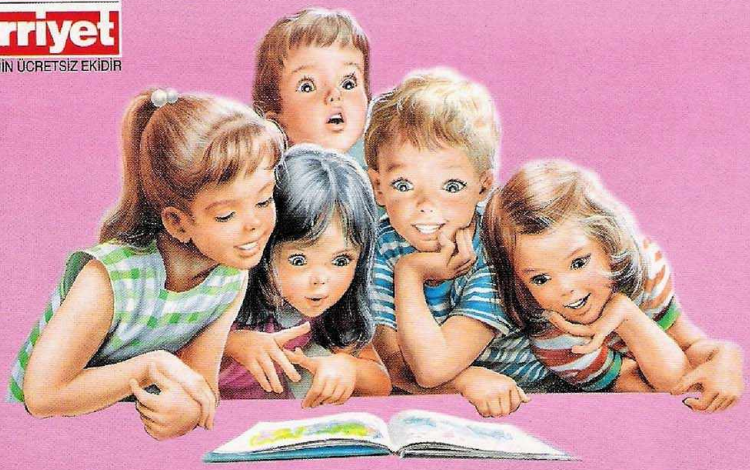

"Küçük Ayşegül" serisi, dünyada çocukların en çok sevdiği kitaplar arasında birinci sırada yer alıyor. Dünya çocuk yazınında bir örneği daha olmayan çizer Marcel Marlier'nin usta işi fırçasından ve kaleminden, Gilbert Delahaye'ın öykülerinden yaratılan bu kitaplar yıllardır dünyanın en başarılı, en özgün eserleri arasındaki yerini koruyor.
"Küçük Ayşegül"ler çocukların dünyasında kardeşliği, dostluğu; insan, hayvan, doğa sevgisini, çevre bilincini ve insan ilişkilerini geliştiren, onların sorumluluk duygusu içinde büyümelerine yardımcı olan öyküler olarak elden ele geziyor.
Bir "Küçük Ayşegül" kitabını belki de en az beş çocuk okuyor. Yıllarca kitaplıklarda saklanan, çocukluk günlerimizin en güzel anıları olarak bir sonraki kuşaklara aktarılan bu kitaplar hiçbir zaman güncelliğini yitirmiyor.
"Küçük Ayşegül" dizisi, okumayı sevdiren ve geliştiren kitapların başında geliyor...
Marsık Yayıncılık'ın, bu önemli dizisini,
HÜRRİYET Gazetesi olarak çocuklarımıza sunmaktan mutluluk duyuyoruz.

MARSIK KİTAP
casterman